

8 ΜΑΡΤΗ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ
ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ
ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Η 8η Μάρτη, αν είναι επέτειος, είναι επέτειος αφιερωμένη στους αγώνες για τη γυναικεία απελευθέρωση! Οι νέες, οι εργαζόμενες, οι φοιτήτριες, οι μαθήτριες, οι άνεργες, οι μητέρες, οι ΛΟΑΤΚ, οι γυναίκες με αναπηρία, οι προσφύγισες και μετανάστριες, όλες οι γυναίκες έχουμε κάθε λόγο στις 8 Μάρτη, να γεμίσουμε τους δρόμους διεκδικώντας το καλύτερο για τις ζωές μας, φωνάζοντας ότι χωρίς εμάς ο κόσμος δεν γυρνά.

Παρά τις δεκάδες φωνές που διατρανώνουν ότι η καταπίεση, η εκμετάλλευση, η ανισότητα, η βία κατά των γυναικών είναι ζητήματα παρωχημένα για τις χώρες της «πολιτισμένης Δύσης» και κάθε καταγγελία σεξισμού, βίας ή υποτίμησης αντιμετωπίζεται ως “μεμονωμένο” περιστατικό, η αλήθεια φανερώνεται εύκολα αν κοιτάξουμε τη μεγαλύτερη εικόνα. Σήμερα, εν έτη 2019 οι γυναίκες εξακολουθούν να δολοφονούνται, να βιάζονται, να παρενοχλούνται, να δέχονται τον εξευτελισμό, να είναι θύματα trafficking, να κακοποιούνται από συζύγους, συγγενείς, εραστές, εργοδότες, φίλους. Στη δουλειά, στο σπίτι, στο σχολείο, στο πανεπιστήμιο, στο δρόμο, στα ΜΜΜ τα σώματα και οι ζωές των γυναικών συνιστούν καθημερινά ένα πεδίο μάχης.

Οι γυναικοκτονίες στην Ρόδο και την Κέρκυρα, με τη βία φίλων και συγγενών να σκοτώνει δυο νεαρές γυναίκες αφόπλισε την κοινωνία

επαναφέροντας για ακόμη μία φορά στην επιφάνεια το άλυτο ζήτημα της θέσης των γυναικών στη σημερινή κοινωνία. Οι βιασμοί μαθητριών στο δρόμο από το σχολείο στο σπίτι, οι πρόσφατες καταγγελίες φοιτητριών για σεξουαλική παρενόχληση από καθηγητή στο ΤΕΙ Αθήνας, οι σεξιστικές συμπεριφορές με τις οποίες όλες μας ερχόμαστε καθημερινά σε επαφή (ένα σφύριγμα, μια χειρονομία, ένα “αθώο” ανέκδοτο) συνθέτουν μια αποκρουστική εικόνα της «καθημερινότητας» που υφίστανται οι γυναίκες. Και σαν να μην έφτανε αυτό, όταν οι γυναίκες βρίσκουν το θάρρος να καταγγείλουν αυτά τα περιστατικά συνήθως υποτιμώνται από τα θεσμικά όργανα του κράτους, οι καταγγελίες “θάβονται” και οι ίδιες αντιμετωπίζονται ως υπερβολικές ή υπερευαίσθητες.

Στα χρόνια των μνημονιακών πολιτικών και της λιτότητας που αφαιμάξαν τα μεσαία και λαϊκά στρώματα, οι γυναίκες επλήγησαν πολλαπλάσια και έγινε ορατό με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο πως η φτώχεια είναι γένους θηλυκού. Στα χρόνια της κρίσης οι γυναίκες είναι οι πρώτες που απολύονται ειδικά για λόγους εγκυμοσύνης ή γιατί είπαν όχι στη σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας, είναι αυτές που υποφέρουν πιο πολύ από τις περικοπές στους μισθούς, τις συντάξεις, την υγεία, τις κοινωνικές υπηρεσίες, την εκπαίδευση. Αυτές που όσο και αν κάνουμε ότι δεν το βλέπουμε πληρώνονται λιγότερο για ίση εργασία με τους άνδρες ή δεν έχουν τις

ίδιες ευκαιρίες στην ανέλιξη ή την πρόσβαση στην εργασία. Αυτές που καλούνται να φροντίσουν τα άνεργα μέλη της οικογένειας, να εργαστούν στο σπίτι απλήρωτα και εθελοντικά καλύπτοντας όλες τις ανάγκες της οικογένειας. Ακόμα χειρότερα είναι τα πράγματα όταν συσσωρεύονται καταπιέσεις, όπως στην περίπτωση μεταναστριών, προσφύγων, ανάπηρων, ΛΟΑΤΚ γυναικών όπου η επίθεση είναι εντονότερη και σφοδρότερη.

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έχει τεράστιες ευθύνες για τη συνέχιση αυτής της κατάστασης. Την ώρα που προτιμά να ξοδεύει χρήματα στους πολεμικούς εξοπλισμούς, επιλέγει συνειδητά να μειώσει τις δαπάνες του κοινωνικού κράτους για την προστασία και την ενίσχυση των γυναικών (ανέργων, μητέρων κ.α) δυσχεραίνοντας ακόμη περισσότερο τη θέση τους.

Όλα τα παραπάνω μας εξοργίζουν και μας θυμώνουν, γιατί ζούμε σε έναν κόσμο που το σύστημα θέλει εμάς τις γυναίκες υποταγμένες, άβουλες, αδύναμες και ανήμπορες. Να συνηθίσουμε στη βία, να απολογηθούμε που κυκλοφορήσαμε πιο αργά, να ντυθούμε ως το λαιμό, να δεχτούμε αδιαμαρτύρητα το σεξιστικό σχόλιο, να υποταχθούμε στις επιθυμίες των δυνατών, να μην αντιδρούμε στις σεξιστικές αποφάσεις των δικαστηρίων, να μην καταγγείλουμε την κακοποίηση ή τον ξυλοδαρμό μας, να μην διαρρηγνύουμε τις πατριαρχικές δομές της κοινωνίας, να ανεχόμαστε τους κατώτερους μισθούς, να σιωπούμε μπροστά στα υψηλά ποσοστά της γυναικείας φτώχειας, να σκύβουμε το κεφάλι όταν γυναίκες απολύονται λόγω εγκυμοσύνης, να μην διεκδικούμε δομές για την ενίσχυση και την προστασία των γυναικών, να δεχόμαστε αβίαστα την υποτίμηση και τον εξευτελισμό των

ζωών μας.

Απέναντι σε όλα αυτά έχουμε χρέος να απαντήσουμε με συλλογικούς και ενωμένους αγώνες. Για πρώτη φορά φέτος στις 8 Μάρτη οι γυναίκες στην Ελλάδα απεργούμε! Ακολουθώντας το περσινό παράδειγμα των γυναικών στην Ισπανία, όπου εκατομμύρια γυναίκες κατέβηκαν στο δρόμο απεργώντας από τους χώρους εργασίας, από την οικιακή εργασία, από την κατανάλωση με κεντρικό σύνθημα «Αν σταματήσουμε εμείς, σταματά να γυρίζει ο κόσμος» θα επιχειρήσουμε να ενώσουμε τις φωνές μας με τους γυναικείους αγώνες του κόσμου, γιατί όσα ζούμε είναι κοινά και η ανάγκη μας να έχουμε εμείς τον έλεγχο των ζωών μας ίδια.

Την Παρασκευή 8 Μαρτίου ας γεμίσουμε τους δρόμους και ας στηρίξουμε τις κινητοποιήσεις και τις δράσεις που θα πραγματοποιηθούν, ώστε να δώσουμε ένα διπλό στίγμα τόσο απεργιακό, όσο και αντικυβερνητικό: απεργία από τη δουλειά - απεργία από το σπίτι, ίσα δικαιώματα στη δουλειά - δημόσιες δομές κοινωνικής πρόνοιας.

Μέχρι ωστόσο οι φετινές κινητοποιήσεις στην Ελλάδα να γίνουν τόσο μαζικές όσο σε άλλες χώρες, αποτελεί στόιχημα να είμαστε όσο το δυνατόν περισσότερες-οι στο δρόμο όλη τη μέρα: από το πρωί, απεργιακά (με την ΑΔΕΔΥ και τα σωματεία), μέχρι τις μεσημεριανές πολύμορφες δράσεις και την μεγάλη, απογευματινή διαδήλωση.

Πιάνουμε το νήμα της αντίστασης από το διεθνές ριζοσπαστικό φεμινιστικό κίνημα που ολοένα και μεγαλώνει και είναι όχημα για εκατομμύρια γυναίκες σε όλο τον κόσμο να βγουν μαζικά και διεκδικητικά στους δρόμους.

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ:

- Για ίση ζωή και ίσα δικαιώματα
- Για να σταματήσουν οι γυναικοκτονίες - ενάντια στην έμφυλη βία
 - Ενάντια στον σεξισμό και τις έμφυλες διακρίσεις
- Για την αυτοδιάθεση των σωμάτων μας και το δικαίωμά μας να ορίζουμε μόνες μας τις ζωές μας
 - Ενάντια στην ελαστική εργασία και τα αντεργατικά κυβερνητικά μέτρα
 - Ενάντια στις περικοπές στην υγεία, τις κοινωνικές υπηρεσίες, την εκπαίδευση, τις παροχές
 - Για να αισθανόμαστε και να είμαστε ασφαλείς στο δρόμο, στο σπίτι, παντού

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- Υποστηρικτικές δομές σε πανεπιστήμια, σχολεία, δήμους, για να σπάσει η απομόνωση, ο φόβος και η σιωπή των γυναικών
 - Ψυχολόγους σε πανεπιστήμια και σχολές.
 - Δομές κοινωνικής προστασίας δημόσιες και δωρεάν για όλες.
 - Μάθημα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στα σχολεία
 - Κέντρα οικογενειακού προγραμματισμού και ενημέρωση των γυναικών για την αντισύλληψη
 - Στήριξη και ενημέρωση των εγκύων γυναικών
 - Νόμιμη και ασφαλή δημόσια έκτρωση για όσες γυναίκες το επιθυμούν

Αντισεξιστική ομάδα ΔΕΛ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 8^{ΗΣ} ΜΑΡΤΗ